

Entrevista

“Ja no hi ha marxa enrere”

Ossama el-Khlifi

Representant del Moviment del 20 de Febrer del Marroc

Els joves del Moviment del 20 de Febrer han estat els primers marroquins que s'han atrevit a fer el pas i engegar protestes com les que hi ha hagut a Tunísia i a Egipte. Demanen un canvi en el sistema que permeti al poble de tenir una vida digna: feina, accés a la sanitat, una reforma dels partits polítics, eleccions democràtiques i una justícia independent. Ossama el-Khlifi s'ha convertit en una de les principals cares del Moviment del 20 de Febrer al Marroc. Aquest informàtic, de 23 anys, ha cridat el seu poble a sortir al carrer per a reclamar més democràcia i una reforma constitucional que inclogui la separació de poders.

—**Com van crear el Moviment del 20 de Febrer?**

—Va ser després de començar les revolucions de Tunísia i Egipte. Vam obrir diversos grups al Facebook. En un, “Un diàleg amb el rei”, hi vam convidar marroquins de totes les tendències. Vam focalitzar el debat en allò que esperem de Mohàmmèd VI. I així va néixer el Moviment del 20 de Febrer.

—**Quina impressió us han deixat les manifestacions que hi ha hagut a diverses ciutats del Marroc?**

—N'estem molt satisfets. A Rabat es van manifestar almenys 20.000 persones, de totes les classes socials i totes les tendències polítiques i religioses. Va ser un èxit, i això només és el principi. A Rabat les marxes van transcórrer pacíficament, però sabem que era una estratègia del règim, per a donar una imatge democràtica del Marroc a l'estranger.

—**Una estratègia del règim?**

—Absolutament. El dilluns i el dimarts també vam fer concentracions a la capital, i vam ser dissolts violentament per grups de més de cent antiavalots de la policia i les forces auxiliars. Van carregar contra una quarantena de joves i també contra els periodistes. La democràcia marroquina va començar i es va acabar diumenge.

—**Però sí que hi va haver manifestacions violentes al nord del país i en ciutats com ara Marràqueix...**

—Sí, és cert. Però aquests enfrontaments entre manifestants i forces de l'ordre van tenir lloc en regions on ja hi ha manifestacions des de fa mesos per qüestions econòmiques i socials.

—**El Ministeri d'Interior parla de cinc morts a Al-Hoceima.**

—Va haver-hi molta violència, en algunes ciutats. Molts delinqüents van aprofitar la situació. I, a més, estem segurs que el règim i els seus esbirros van mirar

ERENA CALVO

de crear el caos per a poder acusar-nos-en a nosaltres i prohibir les nostres manifestacions.

—**De fet, abans de començar les manifestacions, vos ja havíeu denunciat amenaces.**

—He rebut trucades amenaçadores de matinada, amb número ocult. I no únicament m'han pressionat a mi, també la meua família. El meu pare, que és funcionari de la policia, el van convocar les autoritats i li van dir que si ell no era capaç de fer-me canviar d'opinió, ho farien ells. Els mitjans marroquins m'han acusat d'ateu, de cristià, d'alcohòlic, d'homosexual, d'haver cremat l'Alcorà i de ser un aliat de la intel·ligència estrangera.

—**Què fareu d'ara endavant?**

—Ja no hi ha marxa enrere. Continuarem les mobilitzacions fins que siguem escoltats.

*Erena Calvo
Rabat (Marroc)*